

Pri slavnosti je govoril vsakateri svoj spev z mladeniškim plamenom; pozneje so jih objavili tudi po tisku. Kosar je izrazil v prvem spevu neizmerno veselje labodske vladikovine nad Slomšekovim imenovanjem.

V radosti se srce taja,  
V radosti okó topí,  
Ljubav žilco vsako maja,  
Lice vsakim' se žarí.

Na stolici že visoki  
V cerkvi svitli knez sedí,  
Verno vsak njegovi roki  
Vdanost svojo izročí.

Mislit' to — u tesnem krili  
Srcu več ostaje ni; —  
Knez uzvišen, vselej mili  
V duhu k tebi hrepení!

V drugi pesmi pa poveljuje že dotakratne zasluge Slomškove v res navdušenih, vzvišenih vrsticah. Škoda, da bi se ta Kosarjeva prelepa pesem izgubila; otmimo jo torej temni pozabljivosti! Glasí se ta pač najlepši slavospev na Slomšeka — lepšega ne poznamo — doslovno:

Tudi ti Slovenja cela,  
Kakor dalč tvoj jezik gré;  
Tudi ti bod dans vesela,  
Teb' pred vsem spodobi se.

Veseli se mati prava,  
Ko časti se njeni sin;  
Le raduj se mati Slava,  
Tvoj najboljši ta je sin!!

Bolj, ko vsi, je tebe ljubil,  
Bolj, ko vsi, te ljubi še;  
Bolj, ko vsi, za te se trudil, —  
Al dokazov treba je?

Kdo z otroci tvojmi hodi,  
Pot čednosti jih učít?  
„Angelj“ jih „molitve“ vodi,  
Spisal o n ga njim je v prid.

Kdo devištva tvojim hčeram  
Venc prelepi, kdo ohran'?  
On z „devištvam“ stopil svojim  
Zapeljivcu je u bran.

Kdo mladenče tvoje zvesto  
Pot nedolžnosti pelja?  
On za čisto jim nevesto  
„Pot življenja srečno“ da.

„Evangelja svet'ga hrana“  
Ukaželnim kruh drobí;  
Kak bo šola prav peljana,  
„Blaže v šoli“ te uči.

Da, na uma tvojga vejih  
Kar zorilo, shrani se,  
Po širokih tvojih mejih  
Tud „drobtince“ zbirat gre.

Tvoja hčer še ni rodila  
Toljko pridniga sinú;  
Kak boš vredno ga častila?  
Kaj v zahvalo dala mu?

V gorah kresi naj gorijo,  
V rekah venci naj tekó!  
Kakor dalč Slovenci ž'vijo  
Slavo njemu naj pojó:

Slava, slava, trikrat slava  
Svetlim' bratu Našimu!  
Pa tud slava, slava, slava  
Ferdinandu milimu!

Blagor našemu narodi,  
Ki ga vlada tak vladar;  
Ki zasluge same sodi,  
K' mu le blagor naš je mar.

Ko je nedosegljivi Slomšek umrl, spisal je Kosar silno zanimiv njegov življenjepis v „Drobtinicah“ l. 1863. Kako lepo pravi v predgovoru o Slomšku, da je bil „Slovencem visok svetilnik, ki jim je stezo kazal k boljši bodočnosti in lepši narodovi prihodnosti, in jih s svojo žarno svetlobo ogreval in navduševal v vojski za naroda blagor in pravice. — Vsakkratni pogled te častite (Slomškove) podobe naj vam pred oči postavi Njih čednosti visoke, da jih posnemate, Njih nauke prelepe, da se po njih ravnate, Njih mnogo trpljenje in žrtvovanje za blagor naroda, da sad njih del in trudov s hvalležno zvestobo ohranite!“ O — Slomšek je bil samo jeden, to je Kosar vedel predobro. A ne samo Slovenci, tudi Nemci in drugi narodi naj spoznajo našega velikana Slomšeka neprimerljive vrline. Zato je Fr. Kosar spisal izborni, 328 strani obširno knjigo: „Anton Martin Slomšek, Fürstbischof von Lavant, dargestellt in seinem Leben und Wirken“ (1863). To je najboljšje Kosarjevo slovstveno delo, vzoren življenjepis, ki je v čast slovenskemu pisatelju in nemškemu slovstvu. Zasluge, značaj in čednosti Slomškove so tu naslikane kakor nikjer. Ko je bil dné 24. rožnika l. 1878. odkrit dostojni Slomšekov spomenik v mariborski stolni cerkvi, proslavljal je Kosar vkljub velikim sovražnim zaprekam Slomšeka s prižnice v govoru, ki se